

Art. 233 § 1. Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 1137 z późn. zm.) – „Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”

OŚWIADCZENIE

o niekaralności osoby będącej członkiem organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną lub komandytową, albo prowadzącej działalność gospodarczą

Ja niżej podpisany
zamieszkały
legitymujący się dowodem osobistym nr
wydanym przez jestem świadomy/a odpowiedzialności
karnej za złożenie fałszywego oświadczenia i oświadczam, że spełniam **wymóg dobrej reputacji**, co oznacza,
że:

1. Nie zostałem skazany za poważne przestępstwo, ani nie nałożono na mnie sankcji za poważne naruszenie przepisów wspólnotowych (art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE), dotyczących w szczególności:
 - czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku kierowców, czasu pracy oraz instalacji i używania urządzeń kontrolnych,
 - maksymalnej masy i wymiarów pojazdów użytkowych w ruchu międzynarodowym,
 - kwalifikacji wstępnej i ustawicznego kształcenia kierowców,
 - badań technicznych w celu dopuszczenia pojazdów użytkowych do ruchu, w tym obowiązkowych badań technicznych pojazdów silnikowych,
 - dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych rzeczy lub, w odpowiednim przypadku, dostępu do rynku przewozu drogowego osób,
 - bezpieczeństwa w drogowym przewozie towarów niebezpiecznych,
 - instalacji i używania ograniczników prędkości w niektórych rodzajach pojazdów,
 - praw jazdy,
 - dostępu do zawodu,
 - transportu zwierząt.
2. Nie wydano wykonalnej decyzji administracyjnej lub wykonalnej decyzji administracyjnej o nałożeniu kary pieniężnej za poważne naruszenie określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 z dnia 18 marca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 w odniesieniu do klasyfikacji poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego, oraz zmieniającego załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 74 z 19.03.2016, str. 8).
3. Nie orzeczono lub nie nałożono w drodze mandatu karnego lub mandatów karnych prawomocnie karę za wykroczenie stanowiące poważne naruszenie określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403.
4. Nie wydano wykonalnej decyzji administracyjnej o nałożeniu kary pieniężnej za najpoważniejsze naruszenie określone w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.
5. Nie orzeczono lub nie nałożono w drodze mandatu karnego prawomocnie karę za wykroczenie stanowiące najpoważniejsze naruszenie określone w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.

Cieszyn, dnia

.....
(podpis osoby zarządzającej transportem)